

נחום ברנע – ירוק נגד כחול

ידיעות אחרונות, 8.3.2013

"לכאורה", אומרים הירוקים, "הצפון מציב אותה בעיה שמציבה עזה. לצד השני יש מאגר גדול של רקטות. האיום הוא על האוכלוסייה האזרחית ועל החיילים. אבל האיום מצפון הרבה יותר גדול. במהלך המבצע בעזה שוגרו 1,500 טילים אל עבר ישראל. בעימות עם חיזבאללה נחטף 1,500 טילים ליום, וראשי הנפץ שלהם יהיו יותר גדולים. הצפון הוא לא חלק מהסיפור הפלשתיני – הוא חלק מהסיפור האיראני.

"יש לנו מודיעין וחיל אוויר מעולה, אבל הפעילות מהאוויר לא תפסיק את ירי הרקטות. נדרש פתרון מסוג אחר – פתרון שדורש תעוזה. בניגוד לסיפור העזתי, שהוא סיפור בין הפלשתינים לבינינו, הסיפור הלבנוני מסתעף לכל מיני כיוונים. עימות יכול לפרוץ בגלל סיבות שונות: נפץ אפשרי ראשון הוא איראן ותוכנית הגרעין שלה; נפץ שני הוא סוריה, מלחמת האזרחים ומאגרי הנשק; נפץ אפשרי שלישי הוא סדרה של פיגועי טרור בעולם, שהדיהם יגיעו לכאן.

"כוחות גדולים של צה"ל מתאמנים בתנאים אמיתיים לקראת עימות אפשרי. במלחמת לבנון השנייה, ב-2006, רוב הרקטות של החיזבאללה היו בשטח פתוח. היום הן פרושות בכפרים. הפעולה של צה"ל תצטרך להיות הרבה יותר אלימה והרבה פחות כירורגית. חיילי חי"ר ינעו במהירות גדולה לתוך הכפרים. המשימה לא תהיה כיבוש לבנון, גם לא השמדת חיזבאללה. המשימה תהיה לשתק את היכולת הרקטית שלו, לפגוע בלוחמיו ולצאת מהר ובביטחון".

הכוחים מדברים במונחים דרמטיים על השינויים בעולם המערבי. האיום המדינתי מסוריה ירד, אבל האיום מצד גורמים לא מדינתיים עלה. כאשר האמריקאים פלשו לעיראק הם פירקו את מצבורי הנשק שלה. בסוריה זה לא קרה ולא יקרה. למשטר יש עוצמות צבאיות אדירות שעלולות להגיע לידיהם של ארגוני טרור.

"גם אצלנו התרחש שינוי דרמטי", אומרים הכוחלים. "הצירוף של מודיעין טוב ויכולת אש מדויקות בהספקים גבוהים נותן לנו יכולת לנצח את הטרור. גם בצה"ל לא מפנימים את עוצמת היכולות החדשות. אפשר לנצח את חיזבאללה – ומהר.

"אנחנו לא מדברים על כניעה. אין דגל לבן במלחמות האלה. הצד השני יירה תמיד את המטח האחרון. אבל ביום שאחרי הוא ינצור את האש.

"האויב העיקרי במלחמה מהסוג הזה הוא הזמן, בגלל הפגיעה הקשה בעורף. הפגיעה לא תהיה דומה לשום דבר שהכרנו בעבר, לא למלחמת לבנון השנייה, לא ל'עופרת יצוקה', לא ל'עמוד ענן'. אבל אם ננהל את המלחמה נכון, הפגיעה בעורף תיפסק לאחר זמן קצר.

"חיל האוויר יודע לתקוף מטרות רבות ביממה – הרבה יותר משידע בעבר. זה מה שהוא יעשה. התוצאה תהיה הרס גדול מאד בכפרים ובשכונות בתוך הערים. נסראללה לא סיים עדיין את שיקום הבתים שנהרסו במלחמה ב-2006. זה מה שמרתיע אותו כרגע. בעימות הבא ההרס שנגרום יהיה בהיקף גדול בהרבה.

"כשיתחיל העימות אנחנו נקרא לאוכלוסייה האזרחית לצאת מהכפרים. זה יתחיל בתקיפת מטרות בכפרים ויעלה בהדרגה אם השיגורים לעבר ישראל יימשכו. גם התשתית תיפגע. יש תשתיות שעוזרות לצד השני להילחם. בהן צריך לפגוע. אבל לא צריך להפציץ תחנת כוח שבנייתה עולה מיליארדי דולרים. אפשר להפיל שלושה עמודי חשמל ולהפסיק את הזרם.

"נכה חזק מאוד ואז נעצור. בלי הסכם הפסקת אש. הוא יירה עוד קצת ואחר כך יפסיק, כי אנחנו נודיע שהמנה הבאה תהיה עוד יותר קשה.

"יכול להיות שזה לא יעבוד. במקרה הזה לא יהיה מנוס מכניסה יבשתית. אבל לירוקים לוקח המון זמן להתארגן – וזה הזמן שאין לנו. תמרון יבשתי דורש יממות של תנועה ולא יכול להגיע לכל מקום. האם נרצה להכניס חיילים לתוך בירות? לתוך בית-ג'בייל? חיזבאללה יירה במלחמה הבאה ממרכז ומצפון לבנון. לשם יגיע רק חיל האוויר".

הדרג במדיני קרוב יותר לתפיסה של הכוחלים: כל כניסה של כוחות יבשה גדולים לשטח אויב כרוכה במספר גבוה של נפגעים, ועל זה משלמים בישראל מחיר פוליטי. הדרג הצבאי, לעומת זאת, מאמין שבלי כוחות יבשה אין הכרעה. בצד הערבי הגיעו למסקנה שהישראלים לא מוכנים להסתכן באובדן חיילים. הרתיעה פוגעת בהרתעה.

מה שנחום ברנע לא כתב

תגובה למאמר של נחום ברנע – ירוק נגד כחול, ידיעות אחרונות 8.3.13:
ה"ירוקים" אומרים כי בעימות עם חיזבאללה נחטף 1500 טילים ביום

(לא מדובר ב- 1500 טילים שישוגרו. מדובר במה שינחת בשטחנו. נ.פ.)

התשובה: חיילי החי"ר ינועו במהירות לתוך הכפרים כאשר המטרה היא לשתק את היכולת הרקטית ולא מעניין אותנו מה יקרה שם. לעומתם, הכוחות ה"כחולים" מדברים על משהו יותר דרמטי. ח"א יתקוף מטרות רבות ללא הפוגה. יגרום הרס גדול מאד בכפרים. ישמיד תשתיות. בקיצור: יש פתרון רב זרועי מסודר נגד ירי הרקטות מלבנון.

מה לא נאמר בכתבה? נכון ניחשתם. איפה לעזאזל כיפת ברזל בכל התמונה?

את האמת הפשוטה יודעים האנשים המפוכחים היושבים במטכ"ל. הם יודעים כי ב"עמוד ענן" יירטה כיפת ברזל פחות משליש הכמות שתדד על הצפון ביום אחד. אגב, גם השליש הזה מפוקפק (ראה כתבת פדהצור ב"הארץ") ואף הוא הסתיים במהירות כשהתברר (אחרי 4 ימי לחימה) כי באסמנו לא נשארה אפילו כיפה אחת לרפואה (ראה כתבת אמנון אברמוביץ בידיעות).

עכשיו נולד סיפור חדש: אובמה מקצץ בכספי הסיוע. מה זה אומר?

זה אומר שבכנס הבליסטי הבא תופיע שורת המקהלה (עם הסוליסטים הידועים) בשיר חדש: "לו רק היו לנו עוד 8 סוללות היינו כבר מראים להם".

למה שמונה? כי חמש כבר יש ודני גולד הכריז כי 13 סוללות מספיקות להגנת כל המדינה. .

אפשר להבין את ההמונים הצופים בהתרגשות בסרטי וידאו המראים בעיקר השמדות עצמיות של כיפות וצווחים בהסטריה: יו-יו-יו תראה, אחי, מה זה! אך מה עם כל החכמים והמומחים המבינים, יושבים ושותקים?

האם כתבת ברנע הצליחה להסביר להם את המצב לאשורו?

ד"ר נתן פרבר

8.3.2013